

Bruksela, dnia 23 kwietnia 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 31/2012

Sprawozdanie z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej w marcu 2012 r. w obszarze: wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych

(wybrane)

- 1. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Komisja Europejska zasięga opinii społeczeństwa na temat nowoczesnego systemu europejskiego prawa upadłościowego**
- 2. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Krok w kierunku realizacji planów Komisji Europejskiej dotyczących zmniejszenia obciążeń prawnych w transgranicznych sprawach spadkowych**
- 3. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Sprawozdanie Komisji: obywatele UE nadal napotykają przeszkody w korzystaniu z praw do głosowania w wyborach lokalnych**
- 4. RÓWNOUPRAWNIENIE - Komisja Europejska próbuje zlikwidować „szklany sufit” – więcej kobiet w zarządach firm**
- 5. RÓWNOUPRAWNIENIE - Dzień Równości Wynagrodzeń: kobiety w Europie nadal zarabiają średnio 16,4% mniej niż mężczyźni**
- 6. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Unijne centrum ds. walki z cyberprzestępczością będzie zwalczać przestępstwa internetowe i chronić e-konsumentów**
- 7. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Zbrodnia nie popłaca: pozbawianie przestępców zysków z przestępczości**
- 8. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Uroczyste rozpoczęcie działalności przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi**
- 9. POMOC PAŃSTWA - Konsultacje Komisji w sprawie pomocy dla branży filmowej – najczęściej zadawane pytania**
- 10. EDUKACJA - Program MEDIA Mundus: Komisja przeznaczy 5 mln euro na międzynarodowe projekty filmowe**
- 11. INSTYTUCJE - Herman Van Rompuy ponownie wybrany na przewodniczącego Rady Europejskiej**

1. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Komisja Europejska zasięga opinii społeczeństwa na temat nowoczesnego systemu europejskiego prawa upadłościowego

Komisja Europejska rozpoczęła **30 marca 2012 r.** konsultacje społeczne na temat modernizacji unijnych przepisów dotyczących upadłości. Obowiązujące przepisy ([rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego](#)) pochodzą z 2000 r. i określają tryb koordynacji upadłości przedsiębiorstw lub osób fizycznych między kilkoma państwami UE. Wyniki konsultacji pomogą ustalić, czy i w jaki sposób obowiązujące rozporządzenie powinno zostać zmienione w celu wsparcia przedsiębiorstw i wzmocnienia jednolitego rynku w UE. Jest to część działań Unii mających na celu utrzymanie miejsc pracy oraz wsparcie ożywienia gospodarczego, zrównoważonego wzrostu i wyższej stopy inwestycji, zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

Upadłość jest stałym elementem dynamicznej, nowoczesnej gospodarki. Około połowie przedsiębiorstw nie udaje się przetrwać pięciu lat. W 2010 r. ogółem 220 tys. przedsiębiorstw w UE zostało postawionych w stan likwidacji. Oznacza to, że codziennie działalność zamykało około 600 europejskich przedsiębiorstw. Tendencja ta utrzymała się w 2011 r. Ustanowienie nowoczesnych przepisów i skutecznych procedur jest zatem niezwykle ważne, aby pomóc przedsiębiorstwom, które mają wystarczająco mocne podstawy ekonomiczne, w pokonaniu trudności finansowych i dać im w ten sposób drugą szansę.

„Nowoczesne prawo upadłościowe ma zasadnicze znaczenie dla stabilności finansowej oraz dla skuteczności systemu finansowego. Stanowi istotny element nowoczesnego jednolitego rynku i zachęca przedsiębiorców do podejmowania ryzyka. W razie konieczności zapewnia im zaś możliwość zakończenia działalności w uporządkowany sposób” – powiedziała unijna komisarz ds. sprawiedliwości **Viviane Reding**. „Nowoczesne prawo upadłościowe pomoże wzmocnić gospodarkę, ponieważ ułatwi zapewnienie drugiej szansy stabilnym ekonomicznie przedsiębiorstwom, które przeżywają chwilowe trudności finansowe. Dlatego właśnie zasięgamy opinii przedsiębiorstw, a także prawników, organów sądowych i ogółu społeczeństwa”.

Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego z 2000 r. zwiększyło pewność prawa i ułatwiło współpracę sądową w zakresie rozpatrywania transgranicznych spraw upadłościowych. Jednakże po dziesięciu latach jego stosowania istotne zmiany w

krajowym prawie upadłościowym i znaczące zmiany zachodzące w środowisku gospodarczym i politycznym sprawiają, że konieczny jest przegląd rozporządzenia.

Komisja zasięga opinii małych i dużych przedsiębiorstw, osób prowadzących działalność na własny rachunek, syndyków masy upadłościowej, organów sądowych, władz publicznych, wierzycieli, środowisk naukowych oraz ogółu społeczeństwa na temat ich doświadczeń związanych z upadłością, w szczególności w sprawach transgranicznych. Ich odpowiedzi pomogą Komisji ocenić, czy i w jaki sposób obecne ramy prawne powinny zostać usprawnione i zmodernizowane.

Konsultacje **potrwają do dnia 21 czerwca 2012 r.**

Informacje dotyczące konsultacji są dostępne pod adresem:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/civil/opinion/120326_en.htm

- **Kontekst**

Europejskie prawo upadłościowe określone jest w [rozporządzeniu \(WE\) nr 1346/2000](#) w sprawie postępowania upadłościowego, które jest stosowane od dnia 31 maja 2002 r. Rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące właściwości, uznawania oraz prawa właściwego i zapewnia koordynację postępowań upadłościowych, które zostały wszczęte w kilku państwach członkowskich. Rozporządzenie stosuje się w każdym przypadku, gdy majątek dłużnika lub wierzyciele znajdują się w więcej niż jednym państwie członkowskim.

- **Dodatkowe informacje**

Komisja Europejska – postępowanie upadłościowe:

http://ec.europa.eu/justice/civil/commercial/insolvency/index_en.htm

Portal informacyjny Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości:

http://ec.europa.eu/justice/news/intro/news_intro_en.htm

2. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Krok w kierunku realizacji planów Komisji Europejskiej dotyczących zmniejszenia obciążeń prawnych w transgranicznych sprawach spadkowych

Propozycje Komisji Europejskiej dotyczące zmniejszenia obciążeń prawnych w przypadku śmierci członka rodziny posiadającego majątek w innym kraju UE są coraz bliżej ostatecznego zatwierdzenia w następstwie głosowania w zajmującej się tą sprawą komisji Parlamentu Europejskiego.

Okolo 12,3 mln Europejczyków zamieszkuje w innym kraju UE, a każdego roku odbywa się ok. 450 tys. transgranicznych spraw spadkowych, których wartość szacuje się na ponad 120 mld euro. W 27 państwach członkowskich UE właściciele domów i kont bankowych napotykają na różne przepisy w zakresie własności sądów i prawa właściwego. Przykładowo, w przypadku śmierci niemieckiego obywatela posiadającego dom na południu Francji powstaje pytanie, które prawo spadkowe będzie się odnosiło do jego własności: francuskie czy niemieckie?

Wynik głosowania w Parlamencie Europejskim w dniu 1 marca br. może szybko doprowadzić do znacznego **uproszczenia międzynarodowych spraw spadkowych** poprzez zastosowanie **jednolitego kryterium**, pozwalającego określić zarówno właściwość sądu, jak i prawo właściwe mające zastosowanie w transgranicznym postępowaniu spadkowym: kryterium tym będzie **zwykle miejsce pobytu** osoby zmarłej. Głosowanie również toruje drogę do wprowadzenia **europejskiego certyfikatu spadkowego**, który umożliwi obywatelom wykazanie statusu spadkobiercy lub zarządcy spadku bez dodatkowych formalności na terenie całej Unii. Będzie to znaczny postęp w porównaniu do sytuacji obecnej, w której obywatele niekiedy napotykają niezwykle trudności w wyegzekwowaniu swoich praw. Skutkiem będą krótsze i mniej kosztowne postępowania.

Po głosowaniu w Komisji Prawnej w Parlamencie Europejskim przepisy te zostaną przekazane do zatwierdzenia na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego i posiedzeniu Rady 27 ministrów sprawiedliwości UE.

„Śmierć członka rodziny jest zdarzeniem wystarczająco smutnym i traumatycznym, bez mnożenia dodatkowych trudności prawnych” – stwierdziła unijna komisarz ds. sprawiedliwości i wiceprzewodnicząca Komisji, **Viviane Reding**. „Dzisiejsze głosowanie Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego jest ważnym krokiem w kierunku zagwarantowania pewności prawnej dla tysięcy rodzin uczestniczących w międzynarodowych sprawach spadkowych. W interesie ponad 12 mln obywateli UE, których mogą dotyczyć nowe przepisy UE związane z międzynarodowymi sprawami spadkowymi, mam nadzieję, że Parlament Europejski i Rada wkrótce osiągną ostateczne porozumienie. W szczególności europejski certyfikat spadkowy ułatwiły w znacznym

stopniu formalności prawne związane ze sprawami spadkowymi w sytuacjach transgranicznych”.

W dniu 14 października 2009 r. Komisja zaproponowała rozporządzenie mające na celu uproszczenie przepisów dotyczących międzynarodowych spraw spadkowych. Zgodnie z tym rozporządzeniem stosowane będzie jednolite kryterium, pozwalające określić z góry zarówno właściwość władz, jak również prawo mające zastosowanie w postępowaniu spadkowym o wymiarze transgranicznym: kryterium tym będzie zwykle miejsce pobytu osoby zmarłej. Obywatele zamieszkali za granicą będą mogli natomiast wybrać prawo właściwe kraju, którego są obywatelami, w odniesieniu do całości postępowania spadkowego.

- **Kontekst**

Rocznie w UE otwiera się ok. 4,5 mln spraw spadkowych, z czego około 10% ma wymiar międzynarodowy. Wartość spadków jest szacowana na około 123 mld euro rocznie.

Tymczasem przepisy mające zastosowanie do międzynarodowych spraw spadkowych są niezwykle skomplikowane i trudne do przewidzenia. Jeśli chodzi o przepisy regulujące właściwość sądu i prawo właściwe, istnieją duże różnice między państwami członkowskimi. Fakt ten prowadzi do znaczącej niepewności prawnej i jest źródłem niepokoju nie tylko dla osób pragnących zaplanować kwestie związane ze spadkiem, ale również dla ich spadkobierców, którzy w przypadku majątku znajdującego się w innym państwie członkowskim mogą zostać uwikłani w trudności natury prawnej i administracyjnej.

Aby lepiej poinformować obywateli o przepisach dotyczących kwestii spadkowych, Rada Notariatów Unii Europejskiej, przy wsparciu Komisji Europejskiej, stworzyła stronę internetową (www.successions-europe.eu) dostępną w 22 językach UE oraz w języku chorwackim.

Wniosek dotyczący rozporządzenia upraszczającego postępowanie w międzynarodowych sprawach spadkowych jest konkretnym przykładem działań UE na rzecz tworzenia przestrzeni sprawiedliwości, która ma ułatwić codzienne życie obywateli. Cel ten wyznaczyła wiceprzewodnicząca Viviane Reding w dniu 20 kwietnia 2010 r. w [planie działania na lata 2010-2014](#) i w Sprawozdaniu UE w sprawie obywatelstwa europejskiego z 2010 r..

Więcej informacji:

- Komisja Europejska – sprawy rodzinne i sprawy spadkowe:
http://ec.europa.eu/justice/civil/family-matters/index_en.htm
- Portal informacyjny Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości:
http://ec.europa.eu/justice/news/intro/news_intro_en.htm
- Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości: <http://ec.europa.eu/reding>

3. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Sprawozdanie Komisji: obywatele UE nadal napotykać przeszkody w korzystaniu z praw do głosowania w wyborach lokalnych

Coraz więcej obywateli UE korzysta z prawa do pobytu i pracy na terytorium Unii Europejskiej – w chwili obecnej osiem milionów osób w wieku uprawniającym do głosowania przebywa w państwie członkowskim UE, którego nie jest obywatelem. Jako obywatele UE mają oni prawo do głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych w państwie UE ich miejsca zamieszkania. Tylko 10% z nich korzysta jednak z tego prawa, jak wynika z najnowszego sprawozdania opublikowanego przez Komisję Europejską. W sprawozdaniu stwierdza się, że pomimo iż większość państw wdrożyła odpowiednie uregulowania unijne ([Dyrektywa 94/80/WE](#)) w sposób satysfakcjonujący, pozostają nadal pewne przeszkody w ich stosowaniu. Ponadto niektórzy obywatele mogą nie być świadomi swoich praw, a niektóre procedury wydawać się zbyt uciążliwe.

Aby umożliwić obywatelom pełne korzystanie z ich praw wyborczych, Komisja zamierza współpracować z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w celu zdefiniowania i rozwiązania pozostających problemów dotyczących faktycznego wykonywania tych praw. Propozycja [Europejskiego Roku Obywateli w 2013 r.](#) stanowi dobrą okazję, aby upowszechnić wiedzę o prawach obywateli UE.

Decyzje podejmowane na szczeblu municypalnym dotyczą każdej osoby zamieszkującej w lokalnym obszarze, niezależnie od tego czy dotyczą one sadzenia drzew, służb ratowniczych czy transportu lokalnego. Dlatego też na mocy Traktatów UE obywatele UE korzystają z tych samych demokratycznych praw do głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych we wszystkich 27 państwach członkowskich UE, niezależnie od miejsca zamieszkania w UE” - stwierdziła **Viviane Reding**, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej i komisarz UE ds. sprawiedliwości. „Będziemy kontynuować współpracę z państwami członkowskimi w dążeniu do zapewnienia, że prawa te faktycznie są wdrażane

w taki sposób, aby wszyscy obywatele UE mogli mieć prawo współdecydowania w kwestiach, które ich dotyczą.”

Ze sprawozdania w sprawie wykonywania przepisów unijnych dotyczących prawa obywateli UE do głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych wynika, że pomimo iż państwa członkowskie wdrożyły odnośną dyrektywę UE w sposób satysfakcjonujący, niektóre problemy pozostają nierozwiązane. Chodzi o sytuacje, w których wymogi w stosunku do obywateli UE różnią się od wymogów stosowanych w odniesieniu do obywateli danego państwa, czego przykładem może być konieczność zamieszkiwania w danym państwie przez pewien okres czasu, aby móc złożyć wniosek o możliwość głosowania.

Pomimo że wzrosła liczba Europejczyków mieszkających w UE poza swoim krajem, w sprawozdaniu stwierdzono, że średnio tylko 10% obywateli korzystało ze swojego prawa do głosowania. Obywatele UE powinni być poinformowani o przysługujących im prawach wyborczych oraz o procedurze administracyjnej, której należy dopełnić, aby móc z nich skorzystać. Komisja będzie nadal monitorować prawidłowe wdrażanie dyrektywy i wspierać państwa członkowskie w przyjmowaniu wszystkich niezbędnych środków w celu zagwarantowania, aby obywatele mogli w pełni korzystać z praw wyborczych. Komisja zamierza również propagować najlepsze praktyki zmierzające do zachęcenia obywateli UE zamieszkujących w innym państwie członkowskim do uczestnictwa w życiu instytucjonalnym i politycznym na szczeblu lokalnym.

- **Informacje dodatkowe**

Swoboda przemieszczania się jest najbardziej cenionym prawem wynikającym z obywatelstwa UE. Coraz więcej Europejczyków korzysta z tego prawa i decyduje osiedlić się w innym państwie członkowskim UE: W 2009 r. około 11,9 mln osób mieszkało w państwie członkowskim innym niż ich własne; w 2010 r. liczba ta wzrosła do 12,3 mln ([STAT/11/105](#)). Około osiem milionów tych obywateli jest w wieku uprawniającym do głosowania.

Dzięki obywatelstwu UE – które nie zastępuje obywatelstwa krajowego, lecz je uzupełnia – wszyscy obywatele 27 państw członkowskich UE mają również prawa do głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych i europejskich w państwie UE, w którym zamieszkują.

[Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE](#) wymienia 25 konkretnych działań mających na celu usunięcie przeszkód dla obywateli UE w korzystaniu z ich prawa do swobodnego przemieszczania się w UE. Jedno z nich ma na celu zwiększenie poziomu wiedzy obywateli na temat statusu i praw przysługujących im jako obywatelom UE oraz znaczenia tego faktu w życiu codziennym poprzez ustanowienie roku 2013 Europejskim Rokiem Obywateli, w ramach którego organizowane będą ukierunkowane imprezy propagujące obywatelstwo UE oraz unijne strategie dotyczące kwestii obywatelstwa. W trakcie Europejskiego Roku Obywateli w 2013 r., Komisja opublikuje drugie sprawozdanie na temat obywatelstwa UE, które będzie stanowić plan działania na rzecz całkowitego usunięcia pozostałych przeszkód uniemożliwiających obywatelom UE pełne korzystanie z przysługujących im praw.

- **Więcej informacji:**

Obywatelstwo UE:

http://ec.europa.eu/justice/citizen/index_pl.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

4. RÓWNOUPRAWNIENIE - Komisja Europejska próbuje zlikwidować „szklany sufit” – więcej kobiet w zarządach firm

Jak wynika z opublikowanego 5 marca 2012 r. sprawozdania Komisji Europejskiej, w ciągu ostatniego roku liczba kobiet w zarządach przedsiębiorstw wzrosła jedynie nieznacznie. Rok temu **Viviane Reding**, komisarz UE ds. sprawiedliwości, wezwała do zastosowania wiarygodnych środków samoregulacyjnych. Tylko jeden na siedmiu członków zarządu największych europejskich spółek to kobieta (13,7%). W porównaniu ze stanem z 2010 r. (11,8%) oznacza to niewielką poprawę sytuacji, jednak w tym tempie osiągnięcie istotnej równowagi płci (co najmniej 40% każdej płci) zajmie ponad 40 lat.

Wykazano, że równowaga płci na najwyższych stanowiskach przyczynia się do lepszych wyników przedsiębiorstw, zwiększonej konkurencyjności i korzyści ekonomicznych. Jak wynika np. z raportu przygotowanego przez firmę doradczą McKinsey, zyski operacyjne przedsiębiorstw stosujących zasadę równowagi płci są o 56% wyższe od zysków firm, w których zarządach zasiadają wyłącznie mężczyźni. Badanie przeprowadzone przez firmę Ernst & Young dotyczyło z kolei 290 największych spółek notowanych na giełdzie.

Wykazało ono, że zyski firm, które mają w swoich zarządach co najmniej jedną kobietę, są znacząco wyższe od zysków firm, których zarządy składają się wyłącznie z mężczyzn.

Aby znaleźć właściwe środki rozwiązania problemu utrzymującego się braku równowagi płci w zarządach europejskich spółek notowanych na giełdzie, Komisja rozpoczęła publiczne konsultacje. Celem jest zebranie poglądów na temat ewentualnych działań na poziomie UE, w tym środków prawodawczych, które mogłyby przywrócić równowagę płci w zarządach. Konsultacje publiczne potrwać do 28 maja 2012 r. W oparciu o ich wyniki w kolejnych miesiącach Komisja podejmie decyzję co do dalszych działań.

Publikacja sprawozdania na temat równowagi płci w zarządach spółek następuje rok po tym, jak Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości, wezwała europejskie spółki notowane na giełdzie do dobrowolnego zwiększenia liczby kobiet w swoich zarządach i podpisania dokumentu "[Kobiety w zarządzie – zobowiązanie dla Europy](#)". Dokument ten zobowiązuje sygnatariuszy do zwiększenia udziału kobiet w zarządach do 30% do roku 2015, a następnie, do roku 2020, do 40%. Jednak w ciągu ostatnich 12 miesięcy tylko 24 spółki w całej Europie podpisały zobowiązanie.

„Rok temu zwróciłam się do przedsiębiorstw o dobrowolne zwiększenie udziału kobiet w ich zarządach. Moją prośbę poparł Parlament Europejski, a ministrowie pracy, spraw społecznych i równości płci w wielu krajach UE przekazali ją organizacjom zrzeszającym przedsiębiorstwa. Z przykrością muszę jednak stwierdzić, że mimo naszych wezwań jak dotąd samoregulacja nie przyniosła zadowalających wyników”, stwierdziła **Viviane Reding**, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej i komisarz UE ds. sprawiedliwości.

„Brak kobiet na najwyższych stanowiskach w świecie biznesu szkodzi europejskiej konkurencyjności i ogranicza wzrost gospodarczy. Dlatego właśnie kilka krajów UE, a mianowicie Belgia, Francja, Włochy, Holandia i Hiszpania, zdecydowało się rozwiązać ten problem poprzez przyjęcie przepisów ustanawiających parytety płci w zarządach przedsiębiorstw. Inne kraje, takie jak Dania, Finlandia, Grecja, Austria i Słowenia, przyjęły przepisy dotyczące równowagi płci w zarządach spółek państwowych. Osobiście nie jestem zwolenniczką parytetów. Podobają mi się jednak wyniki, jakie dzięki nim osiągnięto. Dostrzegam również fakt, że przedsiębiorstwa działające w różnych krajach na rynku wewnętrznym mogą być zmuszone do przestrzegania różnych przepisów krajowych dotyczących parytetów, jeśli będą chciały brać udział w zamówieniach publicznych. Dlatego właśnie w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2012 r. przewidziano związaną z tym inicjatywę. Zapraszam dziś poszczególne przedsiębiorstwa, partnerów społecznych, zainteresowane organizacje pozarządowe oraz obywateli do

przekazania swoich uwag na temat tego, jakie kroki powinna podjąć UE w celu zwiększenia równowagi płci w zarządach. Uważam, że nadszedł czas, aby Europa zbiła „szklany sufit”, który wciąż blokuje utalentowanym kobietom dostęp do najwyższych stanowisk w europejskich spółkach giełdowych. Będę ściśle współpracowała z Parlamentem Europejskim i wszystkimi państwami członkowskimi na rzecz zmiany tej sytuacji”.

W ujęciu długoterminowym w ciągu ostatniego roku odnotowano największy postęp w zakresie poprawy równowagi płci w zarządach europejskich spółek (wzrost o 1,9% w okresie od października 2010 r. do stycznia 2012 r., podczas gdy długoterminowy średni wzrost w ciągu ostatniego dziesięciolecia wynosił 0,6% rocznie). Wzrost ten można przypisać wezwaniom ze strony Komisji i Parlamentu Europejskiego oraz krajowym inicjatywom ustawodawczym. Mniej więcej połowa tego wyniku jest zasługą Francji, która wprowadziła przepisy dotyczące równowagi płci w zarządach spółek w 2011 r. Jednak w ogólnym ujęciu zmiany następują niezwykle powoli. Liczba kobiet na stanowiskach prezesa zarządu dużych spółek wręcz spadła do 3,2% w styczniu 2012 r. z 3,4% w 2010 r.

Obywatele europejscy jednoznacznie opowiadają się za zmianą tej sytuacji: 88% Europejczyków uważa, że w przypadku jednakowych kompetencji kobiety powinny być w jednakowym stopniu reprezentowane na najwyższych stanowiskach w świecie biznesu, jak wynika z najnowszego badania Eurobarometru (zob. załącznik). Jednocześnie 76% Europejczyków jest zdania, że kobiety mają niezbędne do wykonywania tych zadań umiejętności. 75% pytanym opowiada się za przepisami regulującymi równowagę płci w zarządach przedsiębiorstw, przy czym względna większość respondentów (49%) twierdzi, że najwłaściwszym mechanizmem egzekwowania takich przepisów byłyby kary finansowe (zob. załącznik).

- **Kontekst**

Istnieje coraz więcej dowodów na bezpośredni związek między równowagą płci w organach podejmujących decyzje ekonomiczne i znaczącymi korzyściami ekonomicznymi. Większa liczba kobiet na najwyższych stanowiskach może poprawić efektywność i innowacyjność środowiska pracy oraz podnieść ogólne wyniki przedsiębiorstwa. To z kolei zwiększa konkurencyjność. Kobiety stanowią obecnie 60% absolwentów wyższych uczelni, jednak niewiele z nich zatrudnianych jest na najwyższych stanowiskach. Danie im takiej możliwości jest zachętą dla kobiet do wejścia i pozostania na rynku pracy, co podnosi stopę zatrudnienia kobiet i umożliwia lepsze wykorzystanie ich potencjału pod względem zasobów ludzkich. „Jeśli chcemy osiągnąć cele strategii „[Europa 2020](#)”, unijnej

strategii wzrostu gospodarczego, w zakresie podniesienia stopy zatrudnienia kobiet i mężczyzn w wieku 20-64 lat do 75%, musimy wykorzystać równowagę płci jako element zwiększający wzrost”, stwierdziła Viviane Reding, wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej.

Promowanie większej równości na szczeblu decyzyjnym jest jednym z celów wymienionych w europejskiej Karcie kobiet, której inicjatorami byli przewodniczący José Manuel Barroso i wiceprzewodnicząca Viviane Reding w marcu 2010 r. W związku z tymi zobowiązaniami we wrześniu 2010 r. Komisja przyjęła strategię na rzecz równości płci na najbliższe pięć lat, która obejmuje między innymi zbadanie inicjatyw ukierunkowanych na zwiększenie liczby kobiet na najwyższych stanowiskach związanych z podejmowaniem decyzji ekonomicznych. [Program prac Komisji na rok 2012](#) zawiera inicjatywę prawodawczą dotyczącą poprawienia równowagi płci w spółkach giełdowych.

Jak wynika z opublikowanego sprawozdania Komisji, postęp w tym obszarze jest nadal niewielki, mimo pewnej poprawy, szczególnie w krajach, które wprowadziły parytety płci. Istnieją również znaczne różnice między poszczególnymi krajami, np. w dużych firmach fińskich i łotewskich kobiety stanowią odpowiednio 27% i 26% członków zarządu, podczas gdy na Malcie i Cyprze - jedynie 3% i 4%.

Więcej informacji:

Informacje – kobiety w zarządach:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/gender-equality/news/120305_en.htm

Konsultacje publiczne: brak równowagi płci w zarządach przedsiębiorstw w UE:

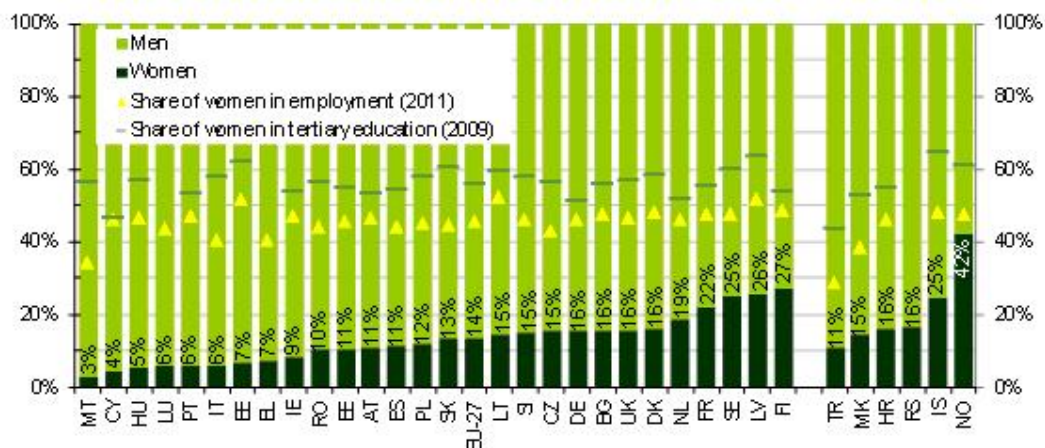
http://ec.europa.eu/justice/newsroom/gender-equality/opinion/120528_en.htm

Komisja Europejska, baza danych dotycząca udziału kobiet i mężczyzn w procesie decyzyjnym:

http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-decision-making/database/index_en.htm

Załącznik

Rysunek 1: Kobiety i mężczyźni w zarządach największych firm notowanych na giełdzie, styczeń 2012

Źródło: Komisja Europejska, [Database on women and men in decision-making](#) i Eurostat

Rysunek 2: Udział kobiet w zarządach największych notowanych na giełdzie firm, 2010-2012

	(% w zarządzie)		
	2010	2011	2012 (styczeń)
EU-27	11.8	13.6	13.7
BE	10.5	10.9	10.7
BG	11.2	15.2	15.6
CZ	12.2	15.9	15.4
DK	17.7	16.3	16.1
DE	12.6	15.2	15.6
EE	7.0	6.7	6.7
IE	8.4	8.8	8.7
EL	6.2	6.5	7.4
ES	9.5	11.1	11.5
FR	12.3	21.6	22.3
IT	4.5	5.9	6.1
CY	4.0	4.6	4.4
LV	23.5	26.6	25.9
LT	13.1	14.0	14.5
LU	3.5	5.6	5.7
HU	13.6	5.3	5.3
MT	2.4	2.3	3.0
NL	14.9	17.8	18.5
AT	8.7	11.1	11.2
PL	11.6	11.8	11.8
PT	5.4	5.9	6.0
RO	21.3	10.4	10.3

SI	9.8	14.2	15.3
SK	21.6	14.6	13.5
FI	25.9	26.5	27.1
SE	26.4	24.7	25.2
UK	13.3	16.3	15.6

Źródło: European Commission database on women and men in decision-making:
http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-decision-making/database/index_en.htm

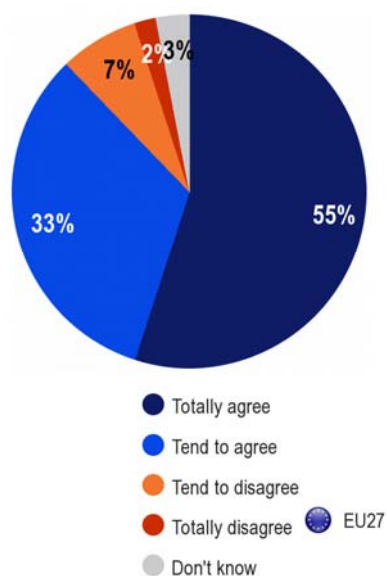
Rysunek 3: Kobiety i mężczyźni, którzy są prezesami dużych firm, UE 27

%	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Men	98,4	97,4	96,9	96,3	97,1	97,2	97,0	96,6	97,3	96,8
Women	1,6	2,6	3,1	3,7	2,9	2,8	3,0	3,4	2,7	3,2

Source: European Commission, Database on women and men in decision-making. 2003 data exclude CZ, LT, MT and PL.
 Note: Data are normally collected in the final quarter of the year but the data for 2012 was collected in January, just 3 months after the 2011 data, and should therefore not be treated as part of the annual time series.

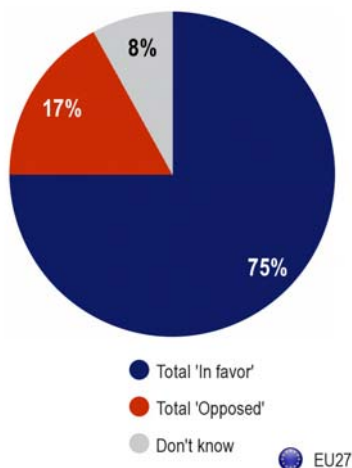
Rysunek 4: Prawie 9 Europejczyków z 10 zgadza się, że w sytuacji posiadania takich samych kompetencji, kobiety powinny być jednakowo reprezentowane na najwyższych stanowiskach w firmach

QE2. Do you agree or disagree with the following statement: Given equal competence, women should be equally represented in positions of leadership in companies.

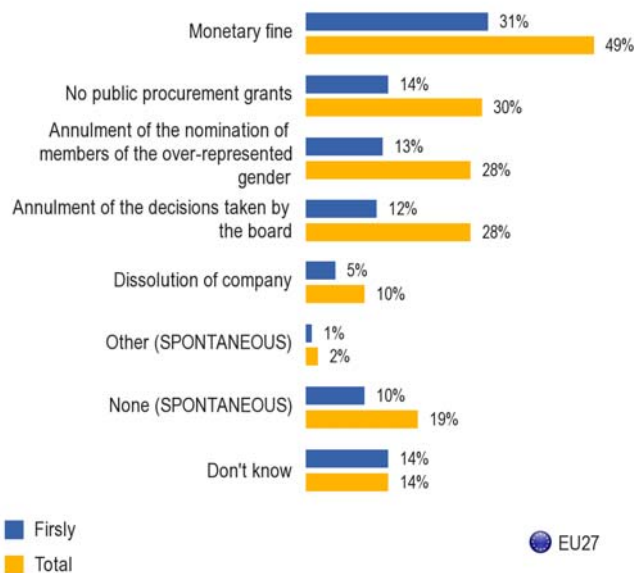
Rysunek 5: 75% Europejczyków popiera wprowadzenie legislacji nt. równouprawnienia płci w zarządach firm

QE5. Some European countries (e.g. France, Spain, the Netherlands, Italy, Belgium and Norway) have already taken legal measures to ensure a more balanced representation of men and women on company boards. Are you in favour or opposed to a legislation on this matter under the condition that qualification is taken into account without automatically favouring one of either gender?

Rysunek 6: Prawie połowa Europejczyków wspomina o sankcjach finansowych jako najlepszej metodzie sankcji w przypadku niestosowania się do przepisów

QE8. And in your opinion, what would be the most effective sanction in case publicly listed companies do not comply with such legislation?

5. RÓWNOUPRAWNIENIE - Dzień Równości Wynagrodzeń: kobiety w Europie nadal zarabiają średnio 16,4% mniej niż mężczyźni

Kobiety w całej UE nadal zarabiają średnio 16,4% mniej niż mężczyźni, jak wskazują nowe dane opublikowane przez Komisję Europejską w Europejskim Dniu Równości Wynagrodzeń. Jest to drugi Dzień Równości Wynagrodzeń obchodzony na szczeblu europejskim od czasu ustanowienia go przez Komisję Europejską w dniu 5 marca 2011 r. Ta ogólnounijnna impreza pozwala zwrócić uwagę na liczbę dodatkowych dni, jakie kobiety muszą przepracować, aby ich zarobki zrównały się z zarobkami mężczyzn. Komisja Europejska chce podnosić świadomość społeczną na temat różnicy w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w całej UE. Tegoroczny Dzień Równości Wynagrodzeń poświęcony jest w szczególności pracodawcom i poprzedza Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzony w dniu 8 marca.

„Europejski Dzień Równości Wynagrodzeń przypomina nam o dodatkowych dniach i godzinach, które kobiety musiały przepracować „za darmo” od 1 stycznia. Zasada takiej samej płacy za tę samą pracę jest zapisana w traktatach UE od 1957 r. Najwyższy czas, by wdrożyć ją w praktyce w całej UE”, stwierdziła komisarz UE ds. sprawiedliwości i wiceprzewodnicząca Komisji, **Viviane Reding**.

Ostatnie dane pokazują, że średnia różnica wynagrodzeń kobiet i mężczyzn wynosiła 16,4% w 2010 r. w całej UE. Dane te potwierdzają nieznaczną tendencję spadkową w ostatnich latach, kiedy to różnica ta wynosiła około 17% lub więcej. Różnica ta sięga od około 2% w Polsce do ponad 27% w Estonii.

Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn – średnia różnica w zarobkach brutto za godzinę pracy kobiet i mężczyzn we wszystkich działach gospodarki – jest stale wysoka, przy znacznych różnicach zależnie od kraju i sektora. Odzwierciedla ona problem równowagi między pracą a życiem osobistym: wiele kobiet korzysta z urlopów rodzicielskich i pracuje na pół etatu. Mimo ogólnie nieznacznie pozytywnej tendencji są kraje, w których różnica w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn pogłębia się, takie jak Bułgaria, Francja, Łotwa, Węgry, Portugalia i Rumunia.

Działania informacyjne są konieczne, aby uświadomić pracodawcom, pracownikom i innym zainteresowanym stronom przyczyny występowania różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn oraz sposoby ich zmniejszenia. Nowe instrumenty obejmują:

- szkolenia dla przedsiębiorstw oraz wymianę dobrych praktyk na temat argumentów ekonomicznych przemawiających za równouprawnieniem płci, metody i instrumenty pozwalające likwidować te różnice w przedsiębiorstwach;

- [klip wideo](#) zwracający uwagę na istniejące nierówności między wynagrodzeniem kobiet i mężczyzn;
- zaktualizowana [stronę internetową kampanii](#) zawierającą nową część dotyczącą istotnej roli umów zbiorowych między partnerami społecznymi w likwidowaniu różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn; instrumenty pozwalające wychwycić różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w miejscu pracy; oraz listę kontrolną mającą na celu uwzględnienie kwestii równości wynagrodzeń w umowach zbiorowych;
- [szereg imprez krajowych](#) w 17 państwach członkowskich UE mających na celu rozpowszechnianie informacji o nierównościach w zakresie wynagrodzeń.

- **Kontekst**

Ograniczenie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć wymaga działań podejmowanych na różnych szczeblach, aby odnieść się do różnorodnych ich przyczyn, dlatego Komisja ściśle współpracuje w tym zakresie z państwami członkowskimi. W grudniu 2011 r. Komisja zorganizowała wymianę dobrych praktyk w celu zaradzenia problemowi różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn. Rząd niemiecki zaprezentował instrument, który wprowadził w 2009 r. ([Logib-D software](#)), umożliwiający przedsiębiorstwom analizę własnych różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn. Austria przedstawiła nowe środki prawne poprawiające przejrzystość płac w przedsiębiorstwach, obejmujące między innymi składanie rocznych sprawozdań na temat różnic w wynagrodzeniach.

Dzięki unijnym i krajowym przepisom w zakresie równości płac zmniejszyła się liczba przypadków bezpośredniej dyskryminacji, tj. różnic w płacach kobiet i mężczyzn wykonujących dokładnie tę samą pracę. Jednak problem zróżnicowania wynagrodzenia wykracza daleko poza ten aspekt, odzwierciedlając utrzymującą się nierówność na rynku pracy w ujęciu ogólnym.

Więcej informacji:

Komisja Europejska – różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn:

http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-pay-gap/index_pl.htm

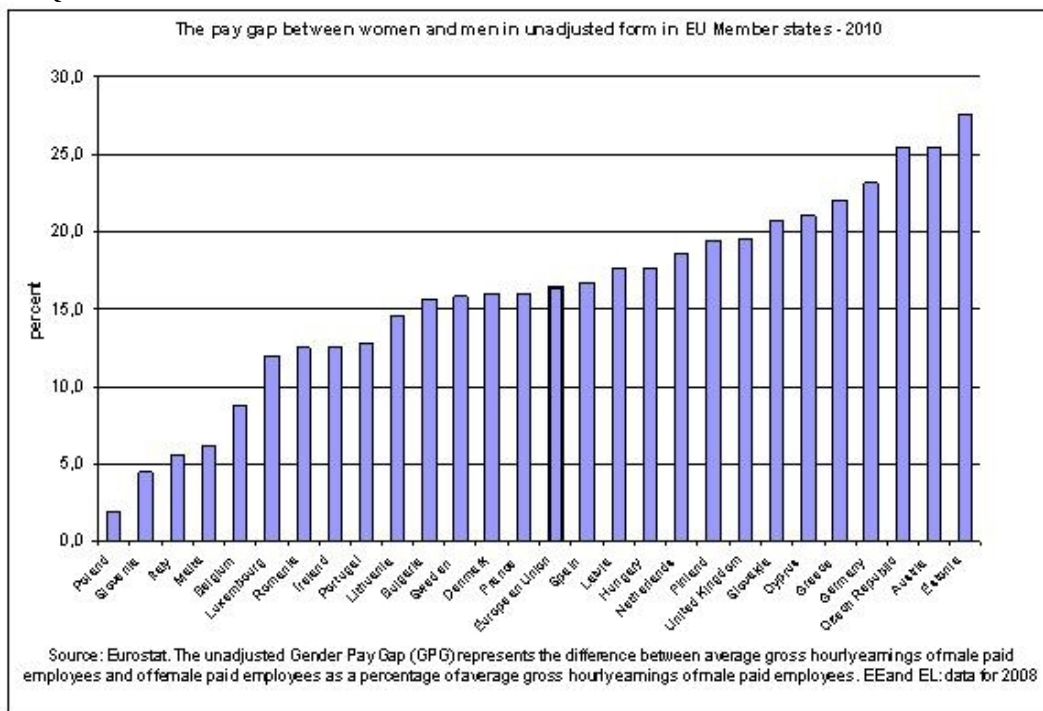
Portal informacyjny Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości:

http://ec.europa.eu/justice/news/intro/news_intro_en.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

Załącznik

6. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Unijne centrum ds. walki z cyberprzestępczością będzie zwalczać przestępstwa internetowe i chronić e-konsumentów

Szacuje się, że codziennie na całym świecie ponad milion osób pada ofiarą cyberprzestępczości. Koszt związany z cyberprzestępczością może wynosić łącznie 388 mld dolarów w skali globalnej.

Komisja Europejska zaproponowała **28 marca 2012 r.** ustanowienie europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością, które pomoże chronić europejskich obywateli i przedsiębiorstwa przed coraz poważniejszymi zagrożeniami w internecie. Centrum zostanie utworzone w ramach **Europejskiego Urzędu Policji (Europolu) w Hadze** (Holandia). Będzie ono głównym europejskim punktem zwalczania cyberprzestępczości i będzie się koncentrować na nielegalnych działaniach w internecie prowadzonych przez zorganizowane grupy przestępcze, szczególnie takich, które przynoszą znaczne zyski, na przykład oszustwach internetowych z wykorzystaniem kart kredytowych i haseł dostępu do rachunków bankowych.

Unijni eksperci będą również pracować nad zapobieganiem cyberprzestępczości wymierzonej w bankowość elektroniczną i dokonywanie różnego rodzaju rezerwacji przez internet, zwiększając tym samym zaufanie e-konsumentów. Głównym zadaniem europejskiego centrum ds. zwalczania cyberprzestępczości będzie ochrona profili użytkowników serwisów społecznościowych przed zagrożeniami ze strony środowisk przestępczych oraz pomoc w zwalczaniu kradzieży tożsamości. Skoncentruje się ono również na przestępstwach internetowych, które przynoszą poważne szkody ich ofiarom, takich jak wykorzystywanie seksualne dzieci w internecie, a także ataki internetowe wymierzone w infrastrukturę krytyczną i systemy informatyczne w Unii.

„Miliony Europejczyków korzystają dziś z internetu, aby móc samodzielnie obsłużyć rachunek bankowy, zrobić zakupy przez internet i zaplanować urlop lub utrzymywać kontakty z rodziną i przyjaciółmi za pośrednictwem internetowych serwisów społecznościowych. Ale w miarę jak rola internetu w naszym życiu rośnie, zwiększa się także aktywność grup przestępczych w tym zakresie, a przestępstwa te mają wpływ na każdego z nas” – oświadczyła **Cecilia Malmström**, europejska komisarz do spraw wewnętrznych. „Nie możemy pozwolić, aby cyberprzestępczość zakłócała naszą aktywność w internecie. Europejskie centrum ds. walki z cyberprzestępczością w ramach Europolu stanie się ośrodkiem współpracy w obronie wolnego, otwartego i bezpiecznego internetu”.

Do 2011 r. niemal trzy czwarte (73 proc.) europejskich gospodarstw domowych miało dostęp do internetu, a w 2010 r. ponad jedna trzecia obywateli UE (36 proc.) korzystała z bankowości elektronicznej. Osiemdziesiąt procent młodych Europejczyków utrzymuje kontakty za pomocą internetowych serwisów społecznościowych, a światowy obrót w handlu internetowym wynosi około 8 bln EUR rocznie.

W związku z tym rozwija się również cyberprzestępczość, tworząc – poprzez nielegalną działalność – dochodowy rynek, na którym zorganizowane grupy przestępcze handlują informacjami dotyczącymi kart kredytowych po cenie 1 euro za kartę, sprzedają podrobione karty kredytowe za około 140 euro, a hasła dostępu do rachunku bankowego za jedynie 60 euro.

Cyberprzestępczość uderza także w media społecznościowe: nawet 600 000 kont na portalu Facebook jest blokowanych każdego dnia z powodu różnych prób włamania, a tylko w 2009 r. wykryto ponad 6 700 000 przypadków zainfekowania pojedynczych komputerów programami typu bot.

Europejskie centrum będzie ostrzegać państwa członkowskie UE o istotnych zagrożeniach ze strony cyberprzestępczości i będzie je informować o słabych punktach ich ochrony internetowej. Będzie ono wskazywać zorganizowane siatki przestępcze i osoby dopuszczające się najpoważniejszych przestępstw w cyberprzestrzeni. Będzie też zapewniać wsparcie operacyjne w konkretnych dochodzeniach, czy to w zakresie działań kryminalistycznych, czy poprzez pomoc w ustanowieniu wspólnych zespołów dochodzeniowych ds. walki z cyberprzestępczością.

W celu realizacji zadań i lepszego wspierania śledczych, prokuratorów i sędziów zajmujących się cyberprzestępczością w państwach członkowskich centrum będzie łączyć informacje pochodzące z otwartych źródeł, sektora prywatnego, policji i środowiska akademickiego. Nowe centrum będzie również służyć jako źródło wiedzy dla policji krajowej w państwach członkowskich i będzie łączyć europejską wiedzę specjalistyczną w dziedzinie cyberprzestępczości i działania szkoleniowe. Będzie ono mogło udzielać odpowiedzi na pytania śledczych, prokuratorów i sędziów, jak również sektora prywatnego na temat szczegółowych kwestii technicznych i dochodzeniowych.

Centrum będzie pełnić funkcję platformy dla europejskich śledczych zajmujących się walką z cyberprzestępczością, umożliwiającą im wspólne zabieranie głosu w debacie z udziałem przedstawicieli branży informatycznej, innych przedsiębiorstw sektora prywatnego, środowisk badawczych, stowarzyszeń użytkowników i organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Ponadto centrum ma się stać naturalnym partnerem w ramach szerzej zakrojonych inicjatyw międzynarodowych i stosunków z partnerami międzynarodowymi w dziedzinie cyberprzestępczości.

Zgodnie z harmonogramem centrum ma rozpocząć działalność w styczniu przyszłego roku. Ustanowienie centrum wymaga uprzedniego przyjęcia wniosku Komisji przez organ budżetowy Europolu.

- **Kontekst**

Zamiar ustanowienia europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością Komisja ogłosiła w „Strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu”, którą przyjęła w dniu 22 listopada 2010 r. Strategiczne znaczenie zwalczania cyberprzestępczości znajduje również odzwierciedlenie w strategicznych i operacyjnych celach walki z cyberprzestępczością, uzgodnionych przez państwa członkowskie, Radę, Komisję i Europol.

Komunikat w sprawie europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością jest częścią całego szeregu środków mających na celu ochronę obywateli przed przestępstwami popełnianymi w internecie i uzupełnia wnioski legislacyjne, takie jak dyrektywa dotycząca ataków na systemy informatyczne, która jest obecnie przedmiotem prac w Parlamencie Europejskim lub dyrektywa dotycząca zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci w internecie i pornografii dziecięcej, przyjęta w 2011 r.

- **Dodatkowe informacje**

Strona internetowa komisarz do spraw wewnętrznych, Cecilii Malmström:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/malmstrom/welcome/default_en.htm

Strona Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm

Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0766:FIN:PL:PDF>

7. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Zbrodnia nie popłaca: pozbawianie przestępców zysków z przestępczości

Każdego roku w Europie setki miliardów euro trafiają wprost do kieszeni członków grup przestępczych i mafii. Mimo wysiłków organów ścigania w całej Europie wiele nielegalnych zysków pozostaje w rękach kryminalistów. Wzmacnia to grupy przestępcze, równocześnie pozbawiając europejskich obywateli dochodów z podatków, które mogłyby zostać zainwestowane w opiekę zdrowotną czy szkoły.

W dniu **12 marca 2012 r.** Komisja zaproponowała nowe przepisy na rzecz skuteczniejszej i szerzej zakrojonej konfiskaty środków pieniężnych i innego mienia pochodzącego z przestępstwa. Państwa członkowskie zyskają dzięki temu większą zdolność konfiskowania majątku, który został przekazany osobom trzecim, konfiskata mienia pochodzącego z przestępstwa stanie się łatwiejsza nawet wtedy, gdy przestępca zbiegł, a także zagwarantowana zostanie możliwość tymczasowego zamrażania przez właściwe organy majątku, który mógłby zniknąć w przypadku bierności z ich strony.

„Musimy uderzyć przestępców w czułe miejsce, tropiąc ich pieniądze, oraz ponownie wprowadzić zgromadzone przez nich zyski do legalnej gospodarki, zwłaszcza w czasach kryzysu. Organy ścigania i sądy muszą dysponować lepszymi narzędziami ustalania pochodzenia pieniędzy. Muszą mieć również szersze możliwości odzyskiwania większego

udziału przestępczego mienia” powiedziała **Cecilia Malmström**, komisarz do spraw wewnętrznych.

Obecnie kwoty odzyskiwane od członków zorganizowanych grup przestępczych są skromne jeśli porównać je z ogromnymi zyskami generowanymi przez takie nielegalne rodzaje działalności jak handel narkotykami, fałszerstwa, handel ludźmi i przemyt broni strzeleckiej.

Zgodnie z [szacunkami ONZ](#) łączna kwota dochodów uzyskanych z przestępczości w 2009 mogła sięgać blisko 2,1 bilionów USD, czyli 3,6% globalnego PKB w tym roku. Chociaż większość tych brudnych pieniędzy zostaje wypranych i zainwestowanych w legalną gospodarkę, obecnie mniej niż 1% dochodów z przestępstwa zostaje zamrożonych i skonfiskowanych.

W UE przestępcy uzyskują duże dochody z przestępczości zorganizowanej. Przykładowo dochody z nielegalnego handlu narkotykami w UE szacuje się na 100 mld EUR rocznie.

We Włoszech zyski z przestępczości zorganizowanej szacuje się na 150 mld EUR rocznie. W 2009 r. włoskie władze tymczasowo zamroziły majątek przestępczy o wartości ok. 800 mln EUR.

W Zjednoczonym Królestwie dochody z działalności przestępczej w 2006 r. były szacowane na 15 mld GBP. W tym samym roku państwo odzyskało 125 mln GBP.

W Niemczech w 2009 r. zajęto 113 mln EUR pochodzących z przestępczości zorganizowanej. Liczby te wyglądają imponująco, jednak wrażenie to blednie, gdy uwzględnimy, że szacowane zyski, które trafiły w tych przypadkach do przestępców, sięgają około 903 mln EUR.

- **Intensywniejsza konfiskata – chronienie gospodarki**

Zyski pochodzące z działalności zorganizowanych grup przestępczych są w coraz większym zakresie inwestowane poza państwem, w którym działa dana grupa, często w wielu państwach członkowskich, lub też są przekazywane osobom trzecim (często krewnym lub tzw. „słupom”), by uniknąć konfiskaty. Domy, samochody, restauracje, niewielkie przedsiębiorstwa oraz udziały w spółkach to tylko niektóre przykłady legalnych aktywów, w które mogą zostać zainwestowane nielegalne zyski.

Ułatwienie konfiskaty majątku utrudni działalność przestępczą oraz będzie stanowił czynnik prewencyjny, ukazując, że zbrodnia nie opłaca. Będzie również chronić naszą gospodarkę przed infiltracją przez przestępców i korupcją. Odzyskiwanie większej ilości majątku na rzecz państwa będzie miało znaczący wpływ na ofiary przestępstw, podatników i całe społeczeństwo. Skonfiskowane zyski mogą zostać wykorzystane na cele socjalne lub zostać przeznaczone na inwestycje w inicjatywy służące egzekwowaniu prawa lub zapobieganiu przestępczości.

Przedstawiona propozycja doprowadzi do uproszczenia obowiązujących przepisów i wypełni istotne luki wykorzystywane przez zorganizowaną przestępczość. Doprowadzi ona do:

- ustanowienia jaśniejszych i skuteczniejszych przepisów dotyczących konfiskaty mienia, które nie jest bezpośrednio związane z konkretnym przestępstwem, ale jednoznacznie pochodzi z podobnej działalności przestępczej skazanej osoby (rozszerzona konfiskata);
- udoskonalenia przepisów dotyczących konfiskaty mienia, które podejrzany przekazał osobie trzeciej, która powinna była uświadomić sobie, że mienie to pochodzi z przestępstwa (konfiskata u osób trzecich);
- umożliwienia konfiskaty mienia, w przypadku gdy sąd karny nie może wydać wyroku skazującego, ponieważ podejrzany zmarł, cierpi na długotrwałą chorobę lub zbiegł (ograniczona konfiskata w przypadku braku wyroku skazującego);
- zapewnienia prokuratorom możliwości tymczasowego zamrażania majątku, który może zniknąć w przypadku niepodjęcia żadnych działań, pod warunkiem uzyskania potwierdzenia ze strony sądu (zamrożenie prewencyjne);
- nałożenia na państwa członkowskie obowiązku zamrożenia majątku, tak by nie stracił on wartości gospodarczej, zanim zostanie ostatecznie skonfiskowany (zarządzanie aktywami);
- zapewnienia, by działania podjęte na rzecz zamrożenia i konfiskaty mienia znalazły przeciwwagę w formie silnych środków na rzecz ochrony praw podstawowych, w szczególności w celu zagwarantowania poszanowania prawa osób fizycznych do domniemania niewinności oraz prawa własności.

• **Kontekst**

W dniu 22 listopada 2010 r. Komisja przyjęła [„Strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu”](#). Konfiskacie nadano strategiczny priorytet w UE jako jednej z metod walki z przestępczością zorganizowaną.

Omawiana propozycja w sprawie konfiskaty stanowi element serii środków służących ochronie legalnej gospodarki przed infiltracją przez przestępców i powiązanych ze strategią „UE 2020” oraz programem wzrostu gospodarczego. Obejmują one unijny pakiet antykorupcyjny oraz strategię Komisji w zakresie przeciwdziałania nadużyciom finansowym.

- **Więcej informacji:**

Strona internetowa komisarz do spraw wewnętrznych, Cecilii Malmström:

www.ec.europa.eu/malmstrom

Strona Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm

Materiały audiowizualne można pobrać z następującej strony:

<http://tinyurl.com/confiscatedassets>

8. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Uroczyste rozpoczęcie działalności przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi

Dnia 21 marca 2012 r. w **Tallinie** (Estonia) odbyło się otwarcie nowej agencji odpowiedzialnej za zarządzanie operacyjne wielkoskalowymi systemami informatycznymi Unii Europejskiej. Nadrzędnym zadaniem agencji będzie dopilnowanie, aby wizowy system informacyjny (VIS) oraz system Eurodac działały przez 24 godziny na dobę, siedem dni w tygodniu. Agencja będzie realizować pełen zakres swoich zadań począwszy od grudnia 2012 r.

„Oczekiwania są duże, a zadania liczne”, powiedziała komisarz **Cecilia Malmström**. „Wszyscy oczekujemy, że agencja szybko stanie się ośrodkiem doskonałości; będzie ona śledzić najbardziej obiecujące rozwiązania technologiczne, określać metody ich stosowania i gwarantować ścisłą współpracę z najważniejszymi spośród zainteresowanych podmiotów.”

Począwszy od 2013 r. agencja będzie zarządzać również systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II). Ponadto agencja będzie odpowiedzialna za kwestie związane z bezpieczeństwem tych systemów, określonymi zadaniami dotyczącymi infrastruktury łączności oraz różnymi innymi działaniami, takimi jak monitorowanie i

sprawozdawczość, sporządzanie danych statystycznych oraz szkolenia organów państwowych.

Kolejnym nadrzędnym celem działania agencji – szczególnie istotnym w obliczu trwającego kryzysu gospodarczego – będzie aktywne poszukiwanie i opracowywanie rozwiązań efektywnych pod względem kosztów w odniesieniu do wszystkich jej działań.

Po zakończeniu etapu początkowego działalności agencja będzie stopniowo gromadzić wiedzę fachową i *know-how* i stanie się centrum doskonałości w zakresie rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zarządzania nimi. Agencja zapewni wykorzystywanie najnowszych dostępnych technologii i procesów.

W przyszłości agencja może zostać również wezwana do opracowania innych systemów informatycznych w tym obszarze polityki oraz do zarządzania nimi.

- **Kontekst**

Rozporządzenie ustanawiające agencję ([rozporządzenie 1077/2011](#)) zostało przyjęte w październiku 2011 r.

Trwają intensywne przygotowania mające na celu zapewnienie niezbędnych pracowników, infrastruktur i procesów. Mają być one gotowe do dnia 1 grudnia 2012 r., kiedy agencja rozpocznie swój pełen zakres działalności.

Agencja informatyczna nie jest powiązana z wnioskiem dotyczącym europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością, który zostanie przedstawiony przez Komisję w najbliższym czasie.

- **Dodatkowe informacje:**

Strona internetowa komisarz do spraw wewnętrznych, Cecilii Malmström:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/malmstrom/welcome/default_en.htm

Strona Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/index_en.htm

9. POMOC PAŃSTWA - Konsultacje Komisji w sprawie pomocy dla branży filmowej – najczęściej zadawane pytania

- **Jaki cel mają rozpoczęte konsultacje?**

Obecne kryteria oceny zgodności krajowych, regionalnych i lokalnych programów wsparcia przedsięwzięć filmowych i audiowizualnych z unijnymi zasadami pomocy państwa przestaną obowiązywać z dniem 31 grudnia 2012 r. Kryteria te zostały określone w komunikacie Komisji dotyczącym kinematografii z 2001 r. Okres ich obowiązywania był trzykrotnie wydłużany: po raz ostatni – w 2009 r.

W czerwcu 2011 r. na podstawie przedstawionej analizy zagadnień Komisja rozpoczęła pierwszą turę konsultacji społecznych. Był to pierwszy krok w kierunku przeprowadzenia przeglądu zasad pomocy państwa. Opublikowany projekt komunikatu opiera się na propozycjach przedstawionych w analizie zagadnień oraz uwagach otrzymanych w pierwszej turze konsultacji społecznych.

W drugiej turze konsultacji Komisja zachęca do zgłaszania uwag na temat projektu nowego komunikatu. Termin przesyłania uwag upływa dnia 14 czerwca 2012 r. Komisja zamierza przyjąć zmieniony komunikat w drugiej połowie 2012 r., po zapoznaniu się z otrzymanymi uwagami.

- **Jaką funkcję miał komunikat Komisji w sprawie kinematografii z 2001 r.?**

Dzięki unijnym zasadom pomocy państwa utrzymywany jest jednolity rynek, w ramach którego przedsiębiorstwa ze wszystkich państw UE mogą konkurować i prowadzić wymianę handlową na równych zasadach. Przepisy te uniemożliwiają państwom członkowskim selektywne wspieranie przedsiębiorców ze szkodą dla ich konkurentów na rynku UE. Zasadniczo prawo UE zabrania państwom lub ich organom udzielania pomocy finansowej, która grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub branżom przemysłowym.

W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano kilka wyjątków od tej zasady. Taki wyjątek stanowi m.in. pomoc państwa przyznawana na działania na rzecz kultury. Pomoc taka może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, o ile spełnia pewne warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. d) TFUE oraz w komunikacie w sprawie kinematografii z 2001 r.

- **Jakie byłyby praktyczne konsekwencje zmiany kryterium terytorialnego wykorzystania środków z „80 proc. budżetu produkcji” na „do 100 proc. kwoty pomocy”?**

Obecnie obowiązujące kryterium terytorialnego wykorzystania środków zezwala, by programy wsparcia produkcji filmowych i telewizyjnych zawierały wymóg wydatkowania co najmniej 80 proc. budżetu produkcji na terytorium, na którym pomoc jest przyznawana. Oznacza to np., że nawet jeśli pomoc na wsparcie produkcji oferowana w ramach programu wynosi najwyżej 250 tys. euro, film o budżecie w wysokości 1 mln euro może zostać pozbawiony możliwości ubiegania się o nią, chyba że w regionie, który oferuje pomoc, wydana zostanie z tego budżetu kwota co najmniej 800 tys. euro.

Zasada swobodnego przepływu towarów, kapitału, osób i usług jest podstawową zasadą europejskiego rynku wewnętrznego. Wymogi terytorialne, zgodnie z którymi producenci muszą wydać określoną część budżetu filmu (bądź przyznanej pomocy) w państwie członkowskim, które taką pomoc przyznało, mogą jednak ograniczać wspomniany swobodny przepływ. Ograniczenia te muszą być proporcjonalne i uzasadnione specyfiką europejskiej produkcji filmowej.

Trudno bronić tezy, że wykluczenie potencjalnych beneficjentów pomocy w powyżej opisanym przykładzie miało proporcjonalny charakter. W związku z tym w analizie zagadnień zaproponowano, by kwotę wynikającą z obowiązku terytorialnego wykorzystania środków ograniczyć do 100 proc. kwoty pomocy w miejsce obecnych 80 proc. budżetu produkcji. Odpowiedzi uzyskane w ramach konsultacji społecznych różniły się znacznie: w niektórych popierano istniejące zasady, w innych postulowano całkowity zakaz narzucania obowiązku terytorialnego wykorzystania środków.

W projekcie komunikatu zaproponowano, aby program nie mógł wykluczać filmu z możliwości uzyskania pomocy tylko z tego powodu, że wydatki poniesione lokalnie na jego produkcję nie przekroczą 100% kwoty pomocy (kryterium kwalifikowalności). Dla komisji selekcyjnej takie rozwiązanie nie stanowiłoby przeszkody w przyznawaniu pomocy na rzecz filmu, który spośród nadesłanych propozycji jej zdaniem najbardziej na nią zasługuje. Ogólnie w produkcjach filmowych uzyskujących pomoc w ramach programu wspierania filmów kwota wydatkowana z budżetu ogólnego na danym terytorium jest często wyższa niż kwota otrzymanej pomocy. W każdym razie państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania na producentów filmowych wymogów terytorialnego wykorzystania środków.

- **W jaki sposób zasadę tę można stosować do programów przewidujących ulgi podatkowe dla produkcji filmowych?**

W projekcie komunikatu przedstawiono szczegółowe zasady dotyczące programów na rzecz wsparcia produkcji audiowizualnej, w przypadku których kwota pomocy obliczana jest na podstawie kosztów produkcji ponoszonych na danym terytorium, takich jak np. programy przewidujące ulgi podatkowe. Gdyby wysokość kwoty pomocy obliczano, uwzględniając wyłącznie koszty produkcji ponoszone w państwie członkowskim, które przyznało pomoc, to w sposób dorozumiany zachęcano by producentów do wydawania znacznej części środków z budżetu produkcji w danym państwie członkowskim w celu maksymalizacji kwoty pomocy. Proponuje się zatem, by w przypadku tego rodzaju programów na potrzeby ustalenia kwoty pomocy można było uwzględnić wszelkie koszty produkcji ponoszone na terytorium państw EOG. Państwo członkowskie udzielające pomocy może jednak nadal wymagać, aby na jego terytorium było wydatkowane do 100 proc. przyznanej ulgi podatkowej.

Pozwoliłoby to również znacznie ograniczyć ryzyko zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym w przypadku objęcia programami tego rodzaju dużych zagranicznych projektów filmowych.

- **Jak przedstawia się kwestia konkurowania państw członkowskich o duże produkcje filmowe?**

W niektórych odpowiedziach uzyskanych w trakcie pierwszych konsultacji podnoszono argument, że Europa straciłaby duże produkcje filmowe, gdyby Komisja zakazała państwom członkowskim wykorzystywania pomocy państwa w celu ich przyciągnięcia.

W projekcie komunikatu zaproponowano, aby do obliczenia kwoty pomocy w ramach programów na rzecz wsparcia produkcji audiowizualnej brano pod uwagę koszty ponoszone na terytorium całego EOG, a nie tylko koszty ponoszone na terytorium państwa członkowskiego przyznającego pomoc. Umożliwiłoby to filmom kręconym w różnych państwach członkowskich korzystanie z różnych mechanizmów pomocy państwa. Tym samym Europa pozostałaby atrakcyjnym miejscem produkcji filmowej, a ryzyko zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym zostałoby znacznie ograniczone.

Ponadto w projekcie komunikatu zaproponowano następującą regresywną skalę pomocy w odniesieniu do filmów niebędących utworami europejskimi:

Część budżetu produkcji	Maksymalna intensywność pomocy
mniej niż 10 mln euro	50 proc.
10 mln euro - 20 mln euro	30 proc.
ponad 20 mln euro	10 proc.

- **Jak przedstawia się kwestia pomocy państwa na rzecz produkcji opowieści transmedialnych (transmediów/ cross-mediów) i gier wideo?**

Ponieważ projekty dotyczące transmediów i cross-mediów są nieodzownie związane z produkcją filmu, komponent produkcji filmu uznaje się za utwór audiowizualny wchodzący w zakres zaproponowanego komunikatu.

Większość podmiotów, które wzięły udział w konsultacjach społecznych dotyczących analizy zagadnień, opowiedziało się przeciwko rozszerzeniu zakresu komunikatu o gry wideo. Gry różnią się od filmów, jeśli chodzi o produkcję, dystrybucję, marketing i konsumpcję. Ze względu na fakt, że europejski sektor gier wydaje się dość dynamiczny i odnosi sukcesy gospodarcze, konieczność jego wspierania ze środków publicznych nie jest oczywista.

Ponadto nie wszystkie gry muszą kwalifikować się jako utwory audiowizualne lub produkty kultury. Dlatego też zasady pomocy państwa tworzone w odniesieniu do produkcji filmów nie mogą automatycznie znajdować zastosowania w stosunku do gier. Wreszcie Komisja nie dysponuje wystarczającą ilością decyzji w zakresie pomocy państwa odnoszących się do gier i w związku z tym nie ma wystarczającego doświadczenia, aby określić wspólne kryteria oceny i wyłączeń w odniesieniu do tego rodzaju pomocy. Uwzględnienie tego sektora w omawianym komunikacie byłoby zatem przedwczesne.

Wszelkie środki pomocy państwa na rzecz produkcji gier będą jednak nadal rozpatrywane indywidualnie.

- **Dlaczego Komisja kwestionuje zasadność tradycyjnych ograniczeń dotyczących czasu lub miejsca dystrybucji (tzw. *release windows*)?**

Kwestia programów nakładających szczególne ograniczenia dotyczące czasu lub miejsca dystrybucji jako warunek przyznania pomocy została poruszona w licznych komentarzach nadesłanych w trakcie w pierwszej tury konsultacji społecznych. Producenci i dystrybutorzy twierdzili, że strategie marketingowe i dystrybucyjne w odniesieniu do

filmów mogą się różnić w zależności od danego utworu audiowizualnego i należy je pozostawić rynkowi. Przeprowadzone przez Komisję badanie dotyczące [międzynarodowych systemów licencjonowania](#) zawiera wykaz państw członkowskich nakładających takie warunki.

Ograniczenia dotyczące czasu lub miejsca dystrybucji nakładane jako warunek przyznania pomocy mogą mieć wpływ na widoczność i obieg utworów audiowizualnych, a co za tym idzie – na skuteczność pomocy udzielanej w celu zapewnienia europejskiej publiczności bardziej zróżnicowanej kulturalnie oferty utworów audiowizualnych. W projekcie komunikatu państwom członkowskim zaleca się w związku z tym, by nie nakładały niepotrzebnych ograniczeń na dystrybucję i marketing utworu audiowizualnego jako warunku przyznania wsparcia.

- **Jaki jest harmonogram działań Komisji?**

Orientacyjny harmonogram dostępny jest na [stronie dotyczącej konsultacji społecznych](#). Będzie on na bieżąco aktualizowany zgodnie z postępami poczynionymi w zakresie przeglądu odnośnych przepisów:

- od marca 2012 r. do czerwca 2012 r. – konsultacje społeczne dotyczące projektu komunikatu,
- czerwiec 2012 – opublikowanie odpowiedzi otrzymanych w ramach konsultacji,
- druga połowa 2012 r. – przyjęcie nowego komunikatu w sprawie kinematografii.

10. EDUKACJA - Program MEDIA Mundus: Komisja przeznaczy 5 mln euro na międzynarodowe projekty filmowe

Okolo 35 projektów związanych z produkcją filmów otrzyma w sumie 5 mln euro w ramach [MEDIA Mundus](#) – unijnego programu międzynarodowej współpracy i wymiany dla przemysłu audiowizualnego (zob. listę poniżej). Projekty te pomogą zwiększyć dystrybucję europejskich filmów na rynkach poza Europą i pozaeuropejskich w UE.

„Wszyscy lubimy oglądać dobre filmy w kinie i telewizji. MEDIA Mundus – globalna wersja naszego udanego programu MEDIA – wspiera koprodukcje międzynarodowe, pomaga w światowej dystrybucji i zwiększa konkurencyjność branży audiowizualnej. Chodzi o to, by widzowie mieli większy wybór i mogli oglądać filmy z różnych zakątków globu”, powiedziała **Androulla Vassiliou**, europejska komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży.

Wśród 35 projektów wybranych do współfinansowania znalazły się:

- **„*JPEDA MUNDUS*”**

Projekt ten ułatwia zamieszczanie europejskich filmów na głównych internetowych platformach wideo w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Pomaga również filmowcom z Ameryki Północnej w kontakcie z twórcami europejskimi.

- **„*EYE ON FILMS*”**

Jest to globalna sieć dystrybutorów i festiwali, zajmujących się rozpowszechnianiem debiutanckich filmów fabularnych w ponad 20 krajach.

- **„*DOCSTORIES*”**

Są to warsztaty mające na celu tworzenie kreatywnych projektów dokumentalnych i innowacyjnych produkcji niefabularnych w regionie Morza Czarnego (Rosja, Turcja, Ukraina, Rumunia, Bułgaria, Białoruś, Azerbejdżan, Gruzja, Mołdawia i Armenia). „Docstories” przyczynią się również do stworzenia sieci wspierającej rozpowszechnianie filmów dokumentalnych i wymianę najlepszych praktyk.

• **Podstawowe informacje**

W ciągu ostatnich dwudziestu lat sektor filmowy znacznie się zmienił, co wynika z rozwoju technicznego, np. wielokanałowej telewizji cyfrowej, kina cyfrowego i wideo na żądanie (VOD).

Na program MEDIA Mundus przeznaczono budżet w wysokości 15 mln euro na okres trzech lat (2011-2013), z którego finansowane są projekty propagujące mobilność i kontakty europejskich filmowców z twórcami na całym świecie.

W zaproponowanym przez Komisję programie „Kreatywna Europa”, który ma ruszyć w 2014 r., przewidziano przeznaczenie ponad 900 mln euro na działania w ramach MEDIA i MEDIA Mundus. O ostatecznym budżecie zadecyduje Parlament Europejski i państwa członkowskie.

Więcej informacji:

[Strona internetowa Komisji Europejskiej o programie MEDIA Mundus](#)

[Strona internetowa Komisji Europejskiej o programie MEDIA](#)

[Strona internetowa Androulli Vassiliou](#)

11. INSTYTUCJE - Herman Van Rompuy ponownie wybrany na przewodniczącego Rady Europejskiej

Szefowie państw i rządów UE jednogłośnie wybrali 1 marca br. Hermana Van Rompuy'a na przewodniczącego Rady Europejskiej na drugą dwuipółletnią kadencję, od 1 czerwca 2012 r. do 30 listopada 2014 r.

Herman Van Rompuy został też wyznaczony na przewodniczącego szczytu państw strefy euro w tej samej kadencji.

Jest on pierwszym pełnoetatowym przewodniczącym Rady Europejskiej od momentu utworzenia tego stanowiska 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu z Lizbony.

Od marca 2010 r. przewodniczy również posiedzeniom w ramach szczytów państw strefy euro. W październiku 2011 r. szefowie państw i rządów uzgodnili, że w ramach środków służących ulepszeniu zarządzania strefą euro posiedzenia szczytu państw strefy euro będą odbywały się regularnie (co najmniej dwa razy w roku).

[Przemówienie przewodniczącego Van Rompuy'a](#)

[Strona internetowa przewodniczącego Van Rompuy'a](#)

Opracowała
dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.